

عالم محتاج نفحات روح القدس است (بشر به ایمان و آیین نیاز دارد).

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

هو الله

عالم مادی هر قدر ترقی کند لکن باز محتاج تعلیمات روح القدس است زیرا کمالات عالم مادی محدود و کمالات الهی نامحدود است. چون کمالات عالم مادی محدود است لهذا احتیاج انسان به کمالات الهی است زیرا کمالات الهی نامحدود است. ملاحظه در تاریخ بشر نماید کمالات مادی هر چند به درجهء اعلی رسید لکن باز محدود بود اما کمالات الهیه نامحدود پایانی ندارد. لهذا محدود محتاج نامحدود است مادیات محتاج روح است و عالم جسمانی محتاج نفحات روح القدس. جسد بی روح ثمر ندارد هر قدر جسد در نهایت لطافت باشد احتیاج بروح دارد. قندیل هر قدر لطیف باشد محتاج سراج است بی سراج زجاج ثمری ندارد جسد بی روح ثمری ندارد تعلیم معلّم جسمانی محدود است و تربیت او محدود. فلاسفه گفتند که مربّی بشرند ولی در تاریخ نظر کنید قادر بر تربیت خود یا معدودی قلیل بودند لکن تربیت عمومی را از عهده بر نیامدند ولی قوهء روح القدس تربیت می نماید. مثلاً حضرت مسیح تربیت عمومی کرد ملل کثیره را از عالم اسارت بت پرستی نجات داد جمیع را به وحدت الهی دلالت کرد ظلمانی را نورانی کرد جسمانی را روحانی کرد عالم اخلاق را روشن نمود و نفوس ارضی را آسمانی فرمود. و این به قوهء فلاسفه نمی شود بلکه به قوهء روح القدس می شود لهذا هر قدر عالم انسانی ترقی نماید باز ممکن نیست به درجهء کمال برسد الا به تربیت روح القدس...»

و نیز می فرمایند: «روح القدس واسطه بین حق و خلق است مثل آئینه است مقابل آفتاب. چگونه آئینه اقتباس انوار از آفتاب کند و بدیگران فیض رساند به همچنین روح القدس واسطه انوار تقدیس است که از شمس حقیقت به حقایق مقدسه رساند و او متّصف به جمیع کمالات الهیه است در هر وقت ظهور کند عالم تجدید گردد و دورهء جدید تأسیس شود و هیکل عالم

انسانی را خلعت جدید پوشاند. مثلش مثل بهار است هر وقت بیاید عالم را از حالی به حالی دیگر نقل کند. به قدوم موسم بهار خاک سیاه و دشت و صحرا سبز و خرم گردد و انواع گل و ریاحین روید اشجار حیات جدید یابد و اثمار بدیع پیدا گردد دور جدید تأسیس شود. و ظهور روح القدس مثلش اینست هر وقت ظاهر شود عالم انسانی را تجدید کند و به حقایق انسانی روح جدید بخشد عالم وجود را خلعت محمود پوشاند ظلمات جهل را زائل نماید و انوار کمالات ساطع نماید. مسیح باین قوت این دور را تجدید نمود و بهار الهی در نهایت طراوت و لطافت در جهان انسانی خیمه بر افراخت و نسیم جان پرور مشام نورانیان را معطر نمود. و همچنین ظهور جمال مبارک (حضرت بهاءالله) مانند فصل ربیع بود و موسم جدید که با نفحات قدس و جنود حیات ابدیه و قوهء ملکوتیه ظهور و سریر سلطنت الهیه را در قطب عالم نهاد و به روح القدس نفوسی را زنده فرمود و دور جدید تأسیس نمود.»